

Sygn. akt V KO 94/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2017 r.

w sprawie z zażalenia **M. W.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w L.

z dnia 31 maja 2017 r. odmawiające śledztwa w sprawie o przestępstwa z art. 231 § 1 k.k.

inicjatywy Sądu Rejonowego w G. z dnia 20 października 2017 r., sygn. akt II Kp [...]

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n a w i a:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

W uzasadnieniu wystąpienia do Sądu Najwyższego z opisaną powyżej inicjatywą Sąd Rejonowy podał fakt, że przedmiotem zawiadomień składanych przez M. W. o popełnieniu przestępstw były domniemane naruszenia prawa dokonane przez prokuratorów oraz funkcjonariuszy Policji z obszaru właściwości Sądu wnioskującego. Ponadto podniesiono, że specyfika sprawy w pewnym zakresie zmuszałaby Sąd wnioskujący do przynajmniej pośredniej weryfikacji własnych decyzji procesowych wydawanych w sprawach M. W. – bądź w ramach sądowej kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w postępowaniu przygotowawczym, bądź orzekania w sprawach wszczynanych przed sądem.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości może nastąpić tylko wtedy, gdy realnie występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Skoro tzw. właściwość delegacyjna stanowi odstępstwo od zasady właściwości miejscowej sądu, to skorzystanie z tej kompetencji przez Sąd Najwyższy może nastąpić jedynie w sytuacjach wyjątkowych, w których wysoce prawdopodobne jest powzięcie przez obserwatorów funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości rzeczywistych, choćby niesłusznych nawet wątpliwości, co do obiektywizmu i bezstronności orzekania sądu w szczególnym kontekście konkretnej sprawy.

Podane w wystąpieniu Sądu Rejonowego okoliczności spełniają powyższe kryterium. Stwierdzenie to należy odnieść zwłaszcza do opisanej, specyficznej konfiguracji, łączącej decyzję o umorzeniu postępowania przygotowawczego, na którą wniesiono zażalenie, i spraw, jakie znajdowały się w kompetencji Sądu właściwego do rozpoznania tego zażalenia. Trudno zaprzeczyć, że splot tych okoliczności może realnie podważać zaufanie do zdolności tego Sądu do obiektywnego orzekania.

Ponieważ powyższe sprzeciwia się dobru wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., sprawę należało przekazać do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, wskazanemu w części dyspozytywnej.